

Capo 2

1. Zas mráz kreslí oknům vrásky a obrazy svých dnů
hvězdy padaj na oblázky mých a tvojich snů.
2. Jen pár světel v dálce hoří, ty se zlehka dotýkáš
vloček, které v dlaních studí, snášejí se do ticha.

R: Pojď, půjdem spát, noc už padá
krutě na tvou tvář
stříbro hvězd a měsíc se už znaj
lampy září po okolí a desky dohrávají.

3. Žene průvan bytem vůni strašně levných parfémů
láska topí se nám v tůni, jsme rybáři malérů.
4. Sníh teď padá k nohám bosým, světla zhasínaj
city mrznou v chladných nocích a ráno nevstávají.

R: A to já vím, že to končí
že slunce zapadá
srdce praskaj z nich anděl odlétá a sám
chytni, láske, jeho křídla, ať neodlétá.